

съ тритѣ вида камъни — сианитѣ, андезитѣ и червенѣ пѣсѣчникѣ.

— Петре, тѣзи камъни сж орудени. Отъ кжде се зематъ?

Носели ги отъ рѣчното корито. Обяснимо е, прочие: рѣка Ломъ събира водитѣ по оруденитѣ планини на Горни Ломъ, Търговище и Чупрене. А тя често е страшно поройна (планинското население съвсемъ е унищожило горитѣ), та влачи отъ далечъ цѣли блокове.

Но ето, друга странность: до самитѣ варници, отъ северъ, се открива пластъ червенъ пѣсѣчникъ (като тоя на Бѣлоградчишкитѣ скали). А околоръстъ всичко е варовникъ. Червениятъ пѣсѣчникъ е чуждъ на тоя геренъ и се явява, като издигатъ изъ земнитѣ недра. Това ме смуцава. Азъ развихъ преди нѣколко години тезата, че бѣлоградчишкитѣ скали представятъ дѣно на гигантска рѣка отъ прагеоложко време, когато не е имало още органически животъ по земята. И после вече, въ по-новъ периодъ, при единъ голѣмъ катаклизъмъ на земната кора, това прагеоложко дѣно на гигантска рѣка е било прехвърлено тукъ отъ далечни земи, та е паднало върху девствени лесове (и затова подъ тѣхъ се откриватъ сега залежи отъ антрацитъ и и черни каменни въглища). Таково е въобще построението на нашия геологъ професоръ Стефанъ Бончевъ за цѣла западна Стара-планина. При туй, азъ твърдѣхъ, че Бѣлоградчишкитѣ скали (които продължаватъ 30 к. м. надлъжъ) иматъ само 5—6 к. м. ширина. А